

תחקיר סיכום המלחמה - מרמת מ"מ ומעלה - שדה תימן מרץ 1974

פרק י"א - הרחבת גזרת החטיבה בצפון מערב המובלעת במצרים, תפיסת הגזרה האוגדתית, קרבות עם הצנחנים לאורך ציר תעלת המים המתוקים - 19.10.73 – 24.10.73

מח"ט

ב-19.10 מפקדת האוגדה חצתה והתארגנה באיזור מחנות אבו-סולטן. חטיבה 14 עברה את הגשרים וקיבלה משימה לכבוש את מתחם "אורחה" ולהיות מוכנה לרוץ צפונה עם הצנחנים לנקות את הרמפות עד "פוקסטרוט" ולהיות מוכנה אם יש צורך לצליחה לכיוון צפון. אנחנו באותו שלב קיבלנו הוראה ללחוץ צפונה ולתפוס את ציר "נורה" ואת הגשרים על תעלת הניקוז ולנסות ללחוץ מערבה ולהשתלט על כל השטח שמצפון לציר "ורדית". נשארנו באחריות לשמור על הגשרים : על גשר הבטון ועל גשר הביילי, עד הפסקת האש ב-22.10. למעשה היינו באותו שלב 2 גדודים. גדוד 257 מהשלב שבו נפצע שמעון התחלק או למעשה עבר ברובו לגדוד 264 כיוון שגדוד 264 היה רק חצי גדוד, היתר עסקו בגרירת דוברות והצטרפו די מאוחר. ב-19.10 גדוד 599 קיבל משימה לתפוס את איזור "גשירה" וללחוץ צפונה. גדוד 264 קיבל משימה לעלות על הדיונות מצפון לציר "ורדית", איזור 333 ומערבה מזה. חלק מהכח בחסימה על ציר "ורדית". באותו יום פלוגת הנגמ"שים בדקה את הגשרים על ציר "נורה" ותעלת הניקוז שלאחריה. בשלב הזה היו קרבות אויר רציניים ביותר ואנחנו ניקינו לחיל האויר את בסיסי הטילים. הגדוד של גיורא דפק מ-333 את בסיס הטילים 6620 שהיה ע"י ציר "חבית" בחיץ החקלאי. במשך התקופה הזאת תפסנו בין 5-6 טייסים מצריים. במקרה אחד תפסנו גם טייס מיראז' ישראלי שניהל קרב, רדף אחרי מיג, וגם המיג וגם המיראז' שדפק אותו נפלו בעת ובעונה אחת. טייס המיראז' נפל בינינו לבין המצרים ואז גם המצרים יצאו לתפוס אותו וגם מחלקה של עמי. הביאו את הטייס, שלחנו אותו בהליקופטר עם עוד טייס מצרי לצפון.

מג"ד 264

ב-19.10 קיבלתי פקודה לתפוס את 333, לשלוט על ציר "חבית" ועל שני הגשרים בציר "נורה" ותעלת הניקוז. נענו ישר מציר "ורדית" דרך בסיס הטילים בתנועה יפה, שום אויב לא היה בדרך. התישבנו על 333. עם פלוגת הנגמ"שים בדקנו את הגשרים ב"חבית 29" ובהזדמנות זאת דפקנו גם את בסיס הטילים הצפוני וירינו גם על 6617 מעיכים מטווח רחוק מאד. ראינו את הערבים מורידים מדים, לבשו בגדים אזרחיים והתחילו ללכת מולנו. עמי לא רצה להרוג חלק מהערבים ואמר לי. אף אחד כבר לא רצה להרוג ערבים. ראיתי שיש לי גדוד שמורכב מאנשי מוקד. ב-333 נפל פגז אחד בודד והרג 2 אנשי חרמ"ש. בלילה קיבלתי פקודה לחזור לחניון לילה ב"ורדית 37", ולהשאיר מחלקה ת"פ הגדוד של עמי בגבעת 333. נשארה שם מחלקה מפלוגה ג'. באותו לילה הפעלנו את חניון הלילה פעמיים. פעם אחת, האגף הצפוני היה נדב. הגיעו אליו עד 5 מ' מהטנק,

הם קראו לו והוא ענה להם. היות והיתה המון תאורה דילגתי לחניון קילומטר מזרחה. נעמדנו בחניון יפה ואז אריק מ"פ הנגמ"שים ב-SLS זיהה קבוצה של 150 ערבים מולנו. נתתי התראה ברשת והקמב"ץ רץ להעיר את כל הטנקים כי כבר כולם ישנו. כולם הדליקו אורות וירו פגזים ונק"ל. זה היה חניון גדול של 5 שדרות והסתערנו עליהם בשדרות. בהסתערות 2 טנקים נפלו לתוך מחפורות. הסתובבתי חזרה לסריקה, נתתי פקודה שיכבו את האורות רק הטנק שלי נשאר עם אורות. היה עוד אחד שהדליק אורות והם הסתובבו גם לידו. אלה שהיו בתוך מחפורות נתתי להם הוראה לסגור מדפים ולהיכנס פנימה. בסריקה חזרה ירינו רק נק"ל והצלחנו עוד טנק אחד להפיל לתוך מחפורת. גמרנו את העסק הזה ואז בנינו מיד 3 חניונים של 6-7 טנקים סביב כל טנק במחפורת, חילוץ עם כבלים, הלך מהר מאד. דילגנו לחניון של עמי שישמור עלינו. למחרת בדקנו את השטח והיו כמה עשרות ערבים שנדרסו.

מג"ד 599

ב-19.10 קיבלנו פקודה לתפוס את צומת "ורדית", לעבור את שדה המוקשים ולתפוס עמדות. פלוגה ז' נשארה על צומת "ורדית". פלוגה ו' יחד איתי עברה את שדה המוקשים. פרסנו פה על איזה גבעה עם בונקרים. ירון זיהה בטווח 1500-1800 מ' חי"ר עם בונקרים. דפק לשם, למחרת הסתבר שזו היתה סוללה של תותחים. החבר'ה ברחו משם. התקדמנו עוד קצת, ראינו את בסיס הטילים הזה בתוך גבעה עם איזה אנטנה. טיווחתי אותם, יריתי, זה נפל לא רחוק והם ברחו. בינתיים גיורא הגיע ל-333. אנחנו למעשה התמזמזנו פה כל היום. דפקנו משאיות, נגמ"שים, מה שטייל בשטח. עברה פה ליד אמנון איזה משפחה עם ילד, חלק היו אזרחים וחלק היו חיילים. התלבטנו אם לדפוק אותם או לא. אמרתי לגיורא אין מצפון, נגיד לגיורא שחלק מהם חיילים וגיורא ידפוק אותם. גיורא הטיל את זה על עודד. לעודד יש מצפון והוא נתן להם ללכת. לקראת חושך קיבלנו הוראה לחזור לחניון לילה. החרמ"ש עשה עוד נגלה של תחמושת ודלק עם ליווי של 3 נגמ"שים של "מכנס". חזרו בלילה, תיחמשו ותדלקו אותנו. מח"ט 14 עלה ל"אורחה". אנחנו קצת הזהרנו בקשר שיעבירו לו דיווח, אני לא יודע אם עבר אליו, כי ב"אורחה" יש הרבה אנשים. אנחנו ראינו אותם בבוקר חוזרים, היו לו הרבה נפגעים כשהם עברו בלילה דרכנו.

מ"מ מ"פ י'

ב-19.10 בבוקר אחרי שהתפזרו הערפילים חזרנו חזרה דרך ציר "חיפה" כאשר טנק גורר 2 זחל"מים. הגענו לדור-סואר ב-1430 והיינו אמורים שוב להעמיס תחמושת באיזור 2 המגדלים. פרסתי את הפלוגה באיזור שדה התעופה, הזחל"מים הראשונים נכנסו לאיזור 2 המגדלים. עמד שם ד"ר מהגר"פ שבא בלילה ונשארה ממנו בקושי מחלקת רפואה. הם חטפו שם הפגזת קטישות, ראינו את השרידים שלהם. היו שם משאית של הגר"פ, אמבולנס, ג'יפ תול"ר וזחל"מ שלנו של ד"ר טואף. היה שם בונקר קטן וד"ר מהגר"פ טיפל בפצוע בחוץ על יד הקיר. בעוד אנחנו

עומדים שם התחיל קרב אוירי, הסתובבו שם הרבה מטוסים. התישב איזה סוחי מעלינו וירה 24 רקטות לאיזור של נקודת הפינוי הזאת. במקום נהרגו 5 חיילים של צה"ל, מהם 2 של הפלוגה. נפצעו שם עוד 10 חיילים. מהפלוגה שלי היו שם עוד 2 חובשים. הד"ר טיפל בפצועים בתוך בונקר קטן ומסכן כאשר המהומה שם היתה רבה מאד. הפצועים נכנסו לתוך הבונקר, כל אחד חשב שהוא יכול לסייע, לקח חומרי חבישה, היה שם בלגן גדול. פינוי הנפגעים בוצע די מהר. הקמב"ץ אירגן שם מיד כלי רכב באמבולנס וזחל"מים לפנות את הנפגעים. אני אישית חזרתי רק בסוף פינוי הנפגעים מפני שאני עצמי נפגעתי שם. מיד כשנגמר העשן והרעש לא היה אף אחד בשטח, התחלתי לחפש עם ברוך את כל הפלוגה. הוצאנו אותם ושלחנו אותם לאיזור הבונקרים הגדולים של דור-סואר, ואחה"צ העברתי את הפיקוד לברוך ונסעתי לבית חולים.

רופא גדוד 2 סגן ד"ר מיכאל טואף

ב-18.10 הופיע גר"פ מהאוגדה של ברן רכוב על משאיות והם נעמדו לא רחוק מאתנו. הם החנו את הכל בצורה מאד מסודרת ונכנסו לאולם הקולנוע למרות שהיתה שם הפגזה רצינית. כעבור מספר דקות הם הוכו ומחצית הגר"פ הזה נעלם. למרות זאת למחרת בבוקר ב-19.10 הופיע החצי השני של הגר"פ הזה ונעמד על ידינו. ניגשתי לרופא הזה ד"ר רובנפלד ז"ל ואמרתי לו שחייבים להתפזר. שני חובשים שלו אמרו שהם מפוזרים מספיק. באותו זמן הביאו 2 פצועים מצריים. ד"ר רובנפלד רצה להתחיל לטפל בהם כאשר בשמיים הופיעו 15-20 מטוסים וניהלו קרב אוירי לא נורמלי. אמרתי לד"ר רובנפלד שעבור 2 מצרים הוא לא חייב לההרג בעצמו. אבל זה לא הועיל שום דבר והמטוס ירד והרג אותנו ועוד 4 חבר'ה שלנו, כולל גם את 2 המצרים. אני מספר את הדברים האלה משום שלא יתכן שיהיה גדוד שלם של פרופסורים לרפואה, צריך שיהיה גם מישהו שמבין משהו בצבא. הגדוד הזה נמחק משום שלא היה שם אף אחד שהבין.

מ"פ ל'

ביום ששי ה-19.10 אחה"צ שלחו אותי להצטרף לפלוגת הצנחנים ב"סגול 131". נסענו בשדרה ובאו שני סוחיים או מיגים טיווחו אותנו, אנחנו ממש נסענו לאט, והסתובבו שם הרבה צנחנים, הם עשו סיבוב והלכו. התכנית של הצנחנים היתה בערב לכבוש את "ז' סגול" כשאנחנו ננוע על ציר הדרך שהולכת מ"סגול 131" דרך השדות וניכנס אך ורק במידה ויהיו להם בעיות. לא היה בטוח שיושבים שם מצרים. חיכינו והם עלו על זה בשקט.

מ"פ חרמ"ש ס' גדוד 257 סרן שרגא כ"ץ

בבוקר ה-19.10 התארגנתי חזרה באיזור גשר הביילי ולקראת הצהריים שוב קרא לי הסמח"ט ואמר לי ללכת לאסוף חביות סולר באיזור המחנות ליד שדה התעופה. שם חטפנו הפגזה אווירית. מצאנו ואספנו שם 4 חביות סולר, הבאנו אותן ליד גשר הביילי. בסביבות 2130 הסמח"ט שלח

אותי לגשר לעזור שם בהעברת הדרגים. פגשתי שם את הקמ"ן אורי זכאי, יחד עם מ"פ מפקדה שלנו. בסביבות 2200-2300 התארגנו על המסלול המרכזי של השדה. אירגנו את המכוניות במרחקים של 50-60 מ' אחת מהשנייה. משאיות תחמושת, וקיבלנו גם משאית עם ג'ריקנים דלק. העמדתי את הזחל"מים ליד המשאיות כדי למלא תחמושת. תוך כדי זה חטפנו הפגזה נוראית שם. הסמח"ט אמר לי לפזר את כלי הרכב כדי שלא ייפגעו. היה לי איתו ויכוח של 20 דקות פשוט כדי להעסיק אותו כדי שהחברה ימשיכו למלא, אם הייתי מפזר את המשאיות לא הייתי מוצא אותן יותר. אני עם הפלוגה המשכנו למלא.

מח"ט

ב-20.10 המשכנו את הפעילות בחלק הצפוני של החיץ החקלאי ומערבה לכיוון ציר "ארזל", ותפסנו שוב את איזור "מקצרה". פעילות מעניינת באותה עת היתה בחניוני הלילה כאשר במשך כל הלילות חניוני הלילה היו תופסים מצרים שחצו את התעלה ממזרח למערב או שהגיעו מכיוון סואץ. לכל חניון גדודי היו כלבים, הכלבים היו שומעים את המצרים שהיו הולכים ונבחים מולם, ואז היינו מארגנים להם מארב. במשך הזמן החברה אספו גם SLSים כך שאפשר היה יותר בקלות לזהות אותם. היו לילות שבממוצע היו תופסים בין 100-150 שבויים, חלקם גם נהרגו תוך כדי נסיונות בריחה, חלק גדול נתפס.

לקראת 22.10-23.10 החטיבה קיבלה את כל גזרת האוגדה והתפרסה מהחיץ החקלאי עד איזור "מצנפת", כאשר גדוד 264 קיבל אחריות על האיזור הצפוני וגדוד 599 במרכז באיזור "מקצרה". במשך כל אותו זמן המשכנו לשבת על הגשרים של תעלת המים המתוקים.

מג"ד 264

ב-20.10 נענו על ציר "ורדית" והגענו לצומת "ארזל-עצוב". קיבלנו פקודה לחפש את הכבל של הטלפונים שהולך מאיסמעיליה לקהיר על מנת לנתק אותו. קיבלנו את כח פאצי עם 2 נגמ"שים. חפרו 3 בורות של 2X2X2 ולא מצאו שום כבל ואז הקמב"ץ שאל אותם מה הם מחפשים. הם אמרו לו "את הטלפון" והוא אמר להם "בואו איתי", לקח אותם לצומת, שם יש טלפונים בבוקסה. פתחנו את זה והשמדנו את הטלפונים. בינתיים ג'ון ירה על חוטי החשמל. באותו בוקר דפקו עם טיל טנק אחד מהמחלקה של פלוגה ג' ב-333 ונפצעו שם כמה חיילים. בסוף המלחמה הגענו לבסיס טילים 6615 באיזור "עצוב 36", לאיזור "ארזל 33", איזור "סגול 334", הדיונות מדרום לחיץ ואיזור "ורדית-ארזל".

מג"ד 599

ב-20.10 מ"פ ז' אמנון נשאר בצומת, ירון ואני התקדמנו יותר קדימה מהעמדות של אתמול ואז זיהינו שזה סוללת תותחים. היה שם מכ"ם. קראתי לקמ"ן שיאסוף כל מיני דברים. הוא לא ידע

איפה אני, אז הדלקתי משאית ולפי העשן הוא הגיע. אז קיבלנו פקודה לרוץ ל"מקצרה" להחליף את פינקו. חתכנו דרך השטח והגענו ל"מקצרה", שם היה פינקו שאמר לי שיש שב"ש גדול שמתנהל ב"מצנפת" והוא רוצה להשתתף בו. ב"מקצרה" עשינו טיהור של כל הבונקרים עם החרמ"ש, שיוציאו קצת את הקנים שהיו כבר חלודים. בהמשך היו קרבות אויר.

ב-21.10 קיבלתי פקודה לשלוח פלוגה לראות מה קורה ב"ננס". ירון נסע לכיוון הזה עם הפלוגה שלו ולא היה שם שום דבר, חזר. בדרך חזרה המח"ט אמר נפל מיראז', אני אמרתי מיג 21. אמרנו זה אצל האויב, נשלח את ירון להביא אותו. ירון מדד טווח של 5. הוא נכנס פנימה יחד עם עממי ובאמת הוציאו את הטייס המפוחד הזה מהמצרים, והביאו אותו חזרה.

קיבלנו פקודה לאסוף שטחים, עוד דונם ועוד דונם. ירון היה כאן. מ"פ ז' היה ב-6115. אמרתי לו שינסה לתפוס את 467. הוא אמר שהוא רואה שם חי"ר. הפקודה היתה בכל זאת לתפוס את זה. הוא התחיל להתקדם ואז הוא קיבל מספר טילים, הצליח להתחמק. הוא תפס איזה טייס מצרי שצנח לו על הקנה. החלטנו לתפוס את 5914, שלחנו את עממי עם 3 טנקים. הוא תפס את 5914 ועוד משאית עם הרבה חי"רניקים מצרים. ככה לאט לאט התפשטנו עד שהגענו ל"מצנפת" ותפסנו את כל הקו הזה. בחניון לילה הכלבים העירו את החניון של נמרוד שישב פה עם החרמ"ש. היתה גם איזו מיכלית מים שהחליטה לעבור למצרים ורק בצרורות עצרו אותה. הנהגים עברו למצרים ואמנון הצליח לשכנע אותם שיחזרו בחזרה, ובזה נגמרה המלחמה של הגדוד.

מ"פ ס'

ב-20.10 ב-0400 היינו מוכנים לתזוזה כשהזחל"מים היו מלאים עם פגזים וחביות דלק רתומות. רתמנו 2 מיכליות לזחל"מים ויצאנו דרך ציר "חיפה" לציר "חבית" ופגשנו שם את גדוד 599 וגדוד 264 בצומת. חזרנו חזרה אחרי שניסינו לסחוב כמה זילים לטובת החטיבה, והתארגנו באיזור גשר הביילי. לפנות ערב ב-20.10 הסמח"ט הורה לי להוציא את הדרגים של החטיבה מהשדה דרך ציר "סטט", צומת "צח", להגיע עד "חבית 37" ושם לחכות להוראות. הוצאנו את השיירה, היו שם כמה עשרות משאיות. הגענו לפנות בוקר ב-21.10 ל"חבית 37". פרקנו את השיירה כשהמחלקות שלי ליוו שיירה אחת לגדוד 264 דרך "חבית-ורדית" ושיירה שנייה דרך "סקרנות" לאיזור "מקצרה". יותר מאוחר הורה לי המח"ט להוביל את הדרגים של החטיבה ולרכז אותם על ציר "חיפה-חבית". היינו שם עד הצהריים וחטפנו שם הפגזה ארטילרית והפצצה אווירית. יותר מאוחר הסמח"ט לקח אותי למצוא מקום אחר לדרגים, ומצאנו את איזור בסיס הטיילים שם הם באמת נשאו אחר כך. אנחנו נשארנו איתם ואבטחנו אותם. מחלקה 3 עם הסמ"פ עלו על הציר, נשאו שם יומיים וכל לילה עלו עליהם מצרים והם הרגו בהם. הם הורידו מטוס שתקף אותם שם. גם בימים הבאים עסקנו בהובלות עד שהודיעו לי להגיע לאיזור "מקצרה" שם הגדוד מתארגן מחדש.

מ"פ ל'

ב-20.10 בצהריים, איך שמ"פ מפקדה שלי משיג אותי בקשר והודיע שהוא בדרך אלי ומתקרב אלי עם אספקה, קיבלתי פקודה לעבור ת"פ חטיבת הצנחנים הסדירה, ונקראתי אל המח"ט עוזי יאירי. הוא היה אחרי סרפאום ב"ב' אדום". נסעתי אליו. הוא שמח מאד לקבל טנקים ואמר לי ששיטת הפעולה תהיה כזאת : היו לו 2 גדודים, כל החטיבה הלכה ברגל. הוא נסע בנגמ"ש. אמר לי לכל גדוד לתת טנק, ואני עם עוד טנק נשאר לשמור עליו. שלחתי את 2 הטנקים לחפש את הגדודים שלו. החבירה לא היתה טובה. אמרתי למח"ט שאנחנו לא נזוז אלא אם כן יהיה לפנינו ראש חץ של כח חי"ר שילך ויסרוק את השיחים, זה היה שטח מלא שיחים ותירסים, ואנחנו כבר איבדנו טנק בגלל שטות של מג"ד צנחנים. הוא אמר לי שזה רעיון טוב וככה עבדנו : הצנחנים הולכים בשיטת ראש חץ והטנקים מאחור בתור בסיס אש, ואם יש בעיות אז הם פותרים אותן. התקדמנו במהירות צפונה לאורך ציר "מסכה". התחיל לרדת הערב ואני שומע את המח"ט אומר למג"דים שלו שצריכים להתקדם מהר מהר צפונה. אריק שרון גם כן עלה על הרשת ואמר שצריכים ללכת כמה שיותר מהר צפונה. אנחנו נוסעים עם הטנקים בקצב חי"ר והם המסכנים הולכים עם כל החבילות שלהם על הגב, לאט לאט. אמרתי למח"ט שאפשר לקחת גם כמה חבר'ה על הטנקים. הוא אמר זה רעיון והתחלנו שם בהובלות לסגור את הרווחים של הצנחנים. נסענו קדימה ואחורה, אספנו שם איזה פלוגה והעברנו אותה קדימה. אז הגענו למחטת עין עוציין, שם המצרים פרצו את תעלת המים, הציפו את השטח ואי אפשר היה להתקדם. אמרו לי להשאיר שם טנק אחד עם הצנחנים, ואני עם 3 טנקים נסענו ליד התאג"ד שלהם ושם נשארנו כל הלילה. היה שם בלגן רציני, נגמ"שים שהביאו פצועים נכנסו בנו ולא יכולנו לרדת מהציר לשטחים החקלאיים. לא ידענו איפה יש ערבים, ירינו לכל הכיוונים.

ב-21.10 עמדנו שם יום שלם ולא עשינו שום דבר. למחרת, 22.10, יום הפסקת האש הראשונה, ההנדסה סתמה את הפרצה ואז הם החליטו להתקדם ב-2 צירים, גדוד אחד ממערב לתעלת המים המתוקים, גדוד אחר הלך ממזרח, ולו היו גם כמה זחל"מים עם הטנקים. הם התקדמו מהר יותר. לגדוד המערבי היו יותר בעיות. הם כל הזמן התקדמו בתנועה ואש כשהטנקים מאחור נותנים להם בסיס אש. כשהגענו לאיזור "מסכה 22" התחילה הפגזה רצינית גם עלינו וגם על הגדוד בצד השני. אז כבר שמענו שמדברים על הפסקת אש, ואז הגיעה פקודה שהגדוד שאנחנו נענו איתו יעצור ממערב ל"מסכה 20". עמדנו וחטפנו הפגזה. הכח שנע ממזרח קיבל הוראה לתפוס את הגשר על תעלת "ורשה" באיזור "מסכה 20". היו להם 5 זחל"מים ו-2 טנקים, והם התארגנו זחל"מ - טנק - זחל"מ - טנק ויתר הזחל"מים מאחור. אמרו להם לרוץ מהר לתפוס את הגשר. כמה מאות מטרים לפני הגשר היה מארב מצרי בתוך השיחים, לא ראו שום דבר. הזחל"מ נסע, חטף מכת אש של בזוקות, כל הצנחנים קפצו ממנו ונשכבו בצד. הטנק של הובר שנסע אחריהם לא ידע מה קורה. הוא ראה צנחנים בשטח ומצרים. הוא אמר למ"פ של הצנחנים שיסתלקו אחורה כדי שיוכל לתת חיפוי ולא יפגע בהם. פתאם הוא רואה שחיילים מצריים עולים על הזחל"מ, הכניס להם 2 מעיכים.

הצליחו לדלג את הצנחנים אחורה בחיפוי של הטנק, איתם היה גם רון בן ישי מהטלוויזיה. התחילו לירות בזקות על כל השיירה הזאת מתוך השיחים, הם עמדו שם די צפופים. הטנק האחורי 1ב' של שומרון שבר אחורה מהר וירד לתוך השדה. בגלל המהירות הוא הצליח להיכנס איזה 20-30 מ' לתוך השדה ואז שקע שם. התחילו לעוף עליו בזקות, הצוות נטש את הטנק. תפס עמדות ליד הטנק ואחר כך חזר אליו. הובר אחרי שהוא חילץ את הצנחנים ירד אחורה. אז הגיעו עוד טנקים, אני ראיתי אותם מהצד השני, M60 וטג"שים, אני לא יודע של מי. אמרו לכח הצנחנים לרדת אחורה, הטנקים הולכים קדימה והם יתפסו את הגשר. בינתיים הובר ניסה לחלץ את שומרון, ירד ושקע אחרי. רק מאוחר יותר חילצו אותם טנקים של חטיבה 14 שהיו שם. יש לציין שהצנחנים שהייתי איתם היו גדוד סדיר שלא ידעו מהחיים שלהם שום דבר. הם כנראה באו מהחווה הסינית והיו ממש זרוקים. היתה הפגזת תופת והם רצו כל אחד לכיוון אחר. עומד מ"כ ואומר להם להסתדר בשלשות ומתחיל לספור אותם, כל זה תוך כדי הפגזה. ירדתי מהטנק צעקתי ואיימתי עליו והוא זרק אותם שוב לשדה. היה ברור אז שיש הפסקת אש בערב. הודיעו את זה ברשת הקשר של הצנחנים ושכולם ייזהרו. הם לא היו יכולים להתקדם. האש נמשכה עד מאוחר.

למחרת 2 הטנקים עם הגדוד המזרחי עברו את התעלה של "ורשה" ונכנסו שם לכפר. היו להם כל מיני היתקלויות עם חי"רניקים מצרים שהסתובבו בשטח. בסופו של דבר קיבלו הוראה לחזור בחזרה, לעבור את תעלת "ורשה" לכיוון דרום.